

JAARGANG 20

MEI 2023

NR. 5 - 214

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Hoe was het ook alweer?

4 DE GEZINDHEID VAN CHRISTUS

Deel 1 - Filippenzen 2:5-11

Als Christus op de eerste plaats staat, staat het 'eigen ik' helemaal in de schaduw.

6 MEDITATIE OVER ... 3:16

6 KORTE INLEIDING TOT DE MESSIAANSE PSALMEN

7 BESTUDEER DE SCHRIFTEN

8 ADVERTENTIE

8 DE BETEKENIS VAN HET BLOED

9 WOORDSTUDIE

Hebzucht in diverse vormen

10 HET BOEK JESAJA

Deel 27 - De Heilige van Israël

11 GESLOTEN EN GEOPENDE DEUREN

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. Gebruikte foto's en illustraties zijn ofwel uit eigen archief, fotostock [123rf.com](https://www.123rf.com), of anders aangegeven.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

HOE WAS HET OOK ALWEER?

Ger de Koning

Dragqueens¹ lezen voor aan kinderen voor meer acceptatie

Dat kopte NOS.nl op 01-10-2018, zo'n viereneenhalf jaar geleden. Volgens een woordvoerder van homobelangenorganisatie COC 'kun je niet jong genoeg beginnen met voorlichting'.

Op 15-04-2023 kwamen de dragqueens, weer vanwege het voorlezen aan kinderen, opnieuw volop in beeld bij de NOS. Naast groepen als lhbt+-ers, transgenders en non-binaire personen, vraagt én krijgt deze groep nu ook nadrukkelijk aandacht. De boodschap van al deze groepen is: 'one love', ofwel jij moet kunnen zijn wie jij wilt zijn en jij moet 'de liefde' kunnen bedrijven met wie jij wilt.

De 'one love' beweging 'is niet uit de Vader, maar is uit de wereld' (1 Joh. 2:16). Om niet enigermate te worden meegezogen door deze opdringerige beweging is het nodig regelmatig in Gods Woord te kijken naar wat God heeft gedaan en gezegd. Het kan zijn dat sommigen ongemerkt toch een beetje worden meegezogen. Ik herken dat, want het is mij ook een keer overkomen. Daarom hier enkele – van meerdere – ijkpunten, waarover Gods kinderen die voor Gods Woord buigen het volledig eens zijn.

Ik begin bij het ontstaan van alle dingen, dat is de schepping door God in zes dagen, zoals dat in Genesis 1 staat. Daarin ligt de basis van al Zijn verdere daden, inzetten en aanwijzingen. Wie van een andere ontstaansmogelijkheid uitgaat, bevindt zich vanaf het begin op een dwaalweg. Zo iemand is blind voor de door God ingestelde goede samenlevingsvormen en Zijn goede randvoorwaarden voor een optimaal genot ervan.

De schepping

'In het begin schiep God de hemel en de aarde' (Gen. 1:1). 'Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag' (Ex. 20:11).

1) Ga voor info naar de Bijbelgetrouwe internet-encyclopedie www.christipedia.nl door te klikken op de link <https://www.christipedia.nl/wiki/Dragqueen>.

Daarom: De evolutietheorie en de theïstische evolutietheorie kunnen in de prullenbak.

Mannelijk en vrouwelijk

'En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Gen. 1:27).

Daarom: Het geslacht is niet afhankelijk van iemands gevoel. Het geslacht is door God bij de geboorte gegeven, in deze twee varianten: mannelijk en vrouwelijk, niet meer en niet minder.

Het huwelijk

'Hebt u niet gelezen dat Hij Die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt en gezegd heeft: 'Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn'?' (Matt. 19:4-5).

Daarom: 1. Ongetrouwd samenwonen is tegen Gods wil.

2. Het zogenaamde homohuwelijk is geen huwelijk. Het huwelijk is de exclusieve, levenslange verbinding tussen één man en één vrouw.

Seksualiteit

'Weet u niet, dat wie een hoer aanhangt, één lichaam [met haar] is? 'Want die twee', zegt Hij, 'zullen tot één vlees zijn' (1 Kor. 6:16).

Daarom: Seksualiteit is alleen geoorloofd tussen een man en een vrouw die in het door God ingestelde huwelijk met elkaar verbonden zijn. Alleen dan is er sprake van één vlees zijn, als uitdrukking en beleving van het één zijn naar geest, ziel en lichaam op alle terreinen van het leven. Het is door God gegeven voor voortplanting (Gen. 1:28) en genot (Gen. 2:24). Seksualiteit buiten het door God ingestelde huwelijk is hoererij. Dan is er slechts sprake van één lichaam zijn.

Ten slotte algemeen

'Het opengaan van Uw woorden geeft licht, het schenkt eenvoudigen inzicht' (Ps. 119:130) in alle dingen van het leven.

Ik hoop dat de lezer deze nieuwe uitgave van Rechtstreeks leest bij een geopende Bijbel. Dan kan het licht binnenkomen en vervolgens worden verspreid in een wereld waar de duisternis alsmat toeneemt.

NB. Om misverstand te voorkomen: Ik keur elk geweld tegen of uitschelden van welke persoon in welke groep dan ook af. Iedere persoon is, net als ik, een schepsel van God, voor wie Hij Zijn Zoon Jezus Christus heeft gegeven. Als iemand zijn of haar zondige leefstijl aan God belijdt, zich daarvan bekeert en gelooft dat de Heer Jezus ook voor zijn of haar zonden is gestorven en na drie dagen weer is opgestaan, is er ook voor hem of haar vergeving, net als ik die heb mogen ontvangen.

Namens de redactie, Ger de Koning

DE GEZINDHEID VAN CHRISTUS

DEEL 1 - FILIPPENZEN 2:5-11

W.J. Hocking

Inleiding

Filippenzen 2 spreekt over Jezus Christus als Mens hier op aarde. Filippenzen 3 spreekt over Hem zoals Hij nu is in de heerlijkheid. De brief aan de Filippenzen kan ook de brief van de christelijke ervaring worden genoemd, vanwege de manier waarop Christus in het leven van de gelovige voorgesteld wordt. De christelijke ervaring is, als het goed is, de ervaring van het wandelen met Christus Zelf. Het is nodig dat op te merken, want er zijn mensen die zich ten onrechte voorstellen dat de christelijke ervaring de praktische kennis is van de boze natuur die in ons woont. Deze mensen denken dat ze hopeloos zondig zijn tot het einde. God wil dat de Zijnen zich met Christus voeden, zolang zij in de wereld zijn, waar alles ijdelheid is en het najagen van wind. De wereld is vol met dingen die tegengesteld zijn aan de nieuwe natuur, zoals beproeving, verdriet en teleurstelling. In Zijn liefde en zorg vinden we wat voldoende is voor al onze behoeften. Wij weten dat in de hemel onze aandacht volkomen zal uitgaan naar de Heer Jezus Christus. Daar zullen al onze gedachten gericht zijn op Hem in aanbidding. Wij staan daar in directe verbinding met de Persoon die het Middelpunt van de hemel is.

Maar in deze wereld lijkt de zonde alles te overheersen en overal door te dringen. Zelfs als we samen zijn om God de Vader en God de Zoon te aanbidden, wordt openbaar wat tegengesteld is aan God. We worden dan duidelijk eraan herinnerd dat we nog op aarde zijn en niet in de hemel. Toch is het voor de gelovige een heerlijke en gezegende ervaring dat er te midden van onze onvolmaaktheid een verborgen bron van vrede en vreugde is, die de wereld niet kent. Het geheim van deze bron is de heilige Persoon van de Heer Jezus Christus. Hij komt naar ons toe in al onze moeilijkheden en beproevingen. Hij geeft het lijdende hart Zijn troostrijke woord: 'Vrees niet'. Hij legt Zijn machtige hand op onze zwakheid, en richt ons op als wij ons voelen wegzinken. Hij geeft ons nieuwe kracht op weg naar de hemel. De ware christelijke ervaring is dat onze harten worden vervuld met vrede en vreugde. In de brief aan de Filippenzen heeft Paulus veel van de ervaringen van Christus opgetekend.

Christus voor ons dagelijks leven

Paulus had in veel grote steden van de toenmalige wereld gepredikt voor allerlei toehoorders. Daardoor had hij in deze donkere wereld al onder veel beproevingen geleden. Hij had Griekse en Romeinse afgoden omvergeworpen, en veel overwinningen voor zijn Meester behaald. Nu was hij echter in de gevangenis en kon slechts toekijken hoe anderen zijn werk gingen voortzetten. Wat is dan de innerlijke kracht te midden van al dit lijden? *'Want te leven is voor mij Christus*

en te sterven is winst'. Voor hem maakte het niet uit of hij Christus groot maakte in zijn lichaam door het leven of door de dood, als Hij maar grootgemaakt werd (Fil. 1:20-21). Hij zag, ondanks het feit dat er zoveel activiteit voor hem verboden was, dat zijn beloning voor alle geleden en nog te lijden verdriet in de Heer Jezus Christus was.

Al de gelovigen hebben soortgelijke ervaringen. Of het nu gaat om iemand die zijn geloof in de Heer Jezus pas beleeden heeft en moet leren dat hij hulp en bijstand nodig heeft van een zachtmoedige Meester in zijn leven met Hem. Of dat het gaat om een ouder persoon die in ernstige levensmoeilijkheden verkeert, en op dezelfde manier de knie moet buigen voor de Heer. Bij Hem is steeds hulp en genade te vinden, en Hij is altijd bereid die te geven. Dat is de ervaring van het leven met Christus. Dat zijn ervaringen die we niet zullen meemaken in de heerlijkheid, maar wel nu op aarde. Waarom zuchten we dan en zijn we terneergeslagen, als wij in Hem onze kracht kunnen vinden?

In de brief aan de gelovigen te Filippi zien we in elk hoofdstuk wat de Heer Jezus Christus voor ons hart betekent. In hoofdstuk 2 zien we Hem als Mens in de wereld. In hoofdstuk 3 als Mens in de heerlijkheid. De hoofdgedachte in dit hoofdstuk is: daar waar Christus is, zullen wij ook zijn. Maar in het tweede hoofdstuk vinden we wat nodig is voor de praktijk van alledag in ons leven als christen. De Heer Jezus is hier ons Voorbeeld. Wij zien Hem, de nederige Mens Die God diende tot in de dood van het kruis. Zo moet ook onze gezindheid zijn.

De invloed van het eigen ik

De Filippenzen waren actieve christenen. Zij bleven niet werkeloos toekijken en onttrokken zich niet aan hun verantwoordelijkheid. Zij waren actief in het verspreiden van de kennis van het evangelie. Hun ijver was gelijk aan die van de gelovigen te Rome. Maar er waren moeilijkheden onder de broeders, die voortkwamen uit hun arbeid. Hoe prijzenswaardig hun dienst ook was, het 'eigen ik' had zich ermee vermengd. Het had de liefelijke reuk ervan bedorven (Pred. 10:1). Het 'eigen ik' kan een groot probleem voor ons worden en het kan veel verschillende vormen aannemen. Het Woord van God laat ons op een scherpe manier zien wie wijzelf zijn. Het 'ik' mengt zich soms in onze plannen en vaak merken we niet eens dat het de eigen wil is die ons leidt.

Paulus doelt op hen die Christus niet predikten zonder zichzelf in de dienst te betrekken. Hun eerezucht maakte dat ze zichzelf op de voorgrond plaatsten en de eersten wilden zijn onder de broeders. Paulus was bedroefd toen dit nieuws hem bereikte. Zulke dingen in de dienst bederven onze belijdenis en het goede werk om Christus te verkondigen. Men predikt uit jaloezie en partijgeest, en niet omdat de liefde van Christus ertoe dringt. Vaak is het ook zo met ons. Verdeeldheid onder gelovigen ontstaat doordat iedereen zijn eigen wil nastreeft. We willen elkaar vangen met woorden en anderen overheersen, zodat wij de eerste plaats kunnen innemen. Dan geldt het recht van de sterkste.

En als iemand zelf de eerste plaats heeft veroverd, is de vraag: Waar is nu de Meester? Waar is Christus als het Voorbeeld van de nederige mens? Hij heeft geen getuigenis van Christus laten zien, Die hier op aarde God volmaakt heeft gediend. In de wegen van onze Heer Jezus Christus is geen 'eigen ik'. Waar het 'eigen ik' verschijnt, blijft de

Meester verborgen. Neem deze les ter harte. Er is maar één middel tegen egoïsme. De apostel reikt dit middel op een tere manier aan in het tweede hoofdstuk. Hij stuurt hun de liefdevolle vermaning: 'U zult u herinneren, zo spreekt hij, dat ik 10 jaar geleden bij u was in Filippi. U weet wat ik toen heb verdragen. Ik ben in de gevangenis geweest. Ik zit er nu ook in. Herinner u onder welke omstandigheden wij gemeenschap in het evangelie hebben gehad. Erken de liefde die in mijn hart voor u is, zoals ik de uwe voor mij waardeer. Een liefde die u ertoe bracht mij verscheidene keren gaven te geven voor mijn behoeften. Ik heb u nog steeds lief, en ik wens dat Christus in u verheerlijkt wordt. Want niets kan mij een grotere vreugde geven dan in u de karaktertrekken van de Meester te zien. Geef mij die vreugde! Als er enige waarheid in het evangelie en in de gemeente is. Als er enige troost in Christus is, enige gemeenschap van de Geest, enige tederheid en enig meegevoel. Vervul dan mijn blijdschap, doordat u eensgezind bent en dezelfde liefde hebt: één van ziel en één van hart.

De gezindheid van Christus Jezus

Wat betekent deze vermaning? De apostel wil dat het in hun harten doordringt dat zij dezelfde gezindheid tonen die in Christus Jezus was. Als zij namelijk dezelfde gezindheid hebben die in de Heer was, dan speelt het 'eigen ik' helemaal geen rol meer. Als Christus de eerste plaats onder hen heeft, dan heeft iedereen de gezindheid van Christus. Als Christus op de eerste plaats staat, staat het 'eigen ik' helemaal in de schaduw. Het 'ik' is buiten werking en uitgesloten. Alleen op die manier kunnen gelovigen dezelfde gezindheid hebben. Het is zo belangrijk dat Paulus in zijn vermaning daarop aandringt. Hij zet de vermaning kracht bij door de verzen die wij zo goed kennen en liefhebben, de verzen die gaan over de Heer Jezus Christus. Hij spreekt niet over zichzelf als voorbeeld van onbaatzuchtigheid, zoals hij doet op andere plaatsen. Hij stelt de waarheid niet op een leerstellige wijze voor. Hij dreigt niet, zoals wanneer God spreekt vanaf de Sinai, met donder en bliksem. Hij vraagt hen het voorbeeld van de Heer Jezus Christus te volgen en een geest van zachtmoedigheid en nederigheid te tonen.

Als Christus op de eerste plaats staat, staat het 'eigen ik' helemaal in de schaduw.

Op die manier houdt Paulus de zelfverzekerde Filippenzen het voorbeeld van Christus voor in Zijn vernedering tot in de dood aan het kruis. Let op de uitdrukking: '*Want laat die gezindheid in u zijn*'. Hij spreekt niet over zelfverloochening door vasten en gebed of over strenge zelfdiscipline om onze oude mens voor dood te houden. Hij zegt eenvoudig: '*Want laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was*'. De Heilige Geest is op aarde gekomen om Christus gestalte te geven in ons. De gezindheid van Christus zal in u werkzaam zijn, als u die gezindheid toelaat en laat werken. Door uw ellendige 'ik' op de voorgrond te plaatsen, sluit u de Meester uit. Daardoor ontnemt u zichzelf wat voor

God aangenaam is. In de evangeliën lezen we dat de hemel geopend werd en dat God Zich vanuit de hemel richtte tot de mensen en zei: '*Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden*'. Dit gebeurde omdat de Zoon van God was neergedaald in volledige vernedering. Hier laat de Vader de gezindheid van Christus zien, die ook in ons mag zijn, zoals de apostel verlangt. Die gezindheid krijgen we niet door eigen inspanning, maar doordat de Heilige Geest in ons werkzaam is, als er tenminste geen tegenwerking van het 'eigen ik' is; want dat is een bedroevende hindernis.

Het gedeelte van vers 5-11 is rijk aan betekenis. We horen dit gedeelte vaak voorlezen, maar het lijkt alsof velen bang zijn om vers 5 in zijn geheel te lezen. Zij beginnen te lezen vanaf het midden van het vers en beginnen met: 'Christus Jezus, Die in de (...)'. Zij denken misschien: 'dat kan nooit waar worden bij mij. Wat ik lees heeft betrekking op de Heer Jezus, op Hem en op wat Hij gedaan heeft. Dat kan niet waar zijn van mij. Daarom zal ik alleen maar lezen wat waar is van Hem. De gezindheid die in Christus Jezus is, kan niet in mij zijn'. Maar we moeten de Bijbel lezen zoals het er staat. Als deze gezindheid niet in mij is, komt dat doordat ik die niet heb willen toelaten. Hoe klein mijn hart ook is, het werd bezig gehouden door een ander en niet door Christus. Als Hij in mijn hart woont, is Zijn gezindheid van nederigheid daarin uitgestort. Te vaak troont het 'eigen ik' in mijn hart, op mijn weg, in mijn eigen zaken, in mijn wens om groot te worden. In mijn hart is er niet tegelijk plaats voor de Meester en voor mijzelf. Toch zegt Paulus: '*Want laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was*'. Om meer kracht aan deze grote vermaning te geven, gebruikt hij drie woorden om de Persoon van de Heer Jezus Christus aan te duiden (vs. 11). Het is goed dit te lezen en te overdenken.

De waarheid die geopenbaard is in onze Heer Jezus Christus is het kostbaarste en heiligste in de hele wereld. Wij hebben niet het voorrecht gehad om met Hem te wandelen in Galilea of Hem te horen spreken in Jeruzalem, maar we kunnen daarover wel lezen wat God door de Heilige Geest heeft laten opschrijven. Zijn woorden zijn absoluut waar en volmaakt. We moeten er niets aan toevoegen en we durven ook niets van deze kostbare woorden van genade en heerlijkheid af te doen. Alleen de Heilige Geest heeft door de pen van de apostelen passende en juiste woorden laten opschrijven over de Heer Jezus. We hebben daarin een schat van onnoemelijke waarde. De Bijbel geeft ons woorden die op de eerste plaats bedoeld zijn om onze aanbidding op te wekken, niet om onze kennis te vergroten. We kunnen ze makkelijk lezen, maar daarom begrijpen we ze nog niet altijd gemakkelijk. Geïnspireerde woorden zijn waar en duidelijk. Ze laten ons de kostbare Persoon van Heer Jezus Christus zien: God geopenbaard in het vlees. Daarom moeten we geen woorden over de Heer gebruiken die niet overeenstemmen met het geïnspireerde Woord van God. Alle zonden en dwalingen in het christendom zijn terug te voeren op het feit dat mensen geprobeerd hebben om te verklaren en te beperken wat onverklaarbaar en onbepert is in de Heer Jezus Christus. Welke menselijke taal kan Zijn lof en Zijn waardigheid uitspreken en welke menselijke geest kan de verborgenheid van Zijn Persoon peilen? Laten we de Bijbel aannemen zoals die spreekt over Christus. Laten we het Woord lezen, overdenken en vasthouden op de manier zoals de Heilige Geest het heeft gegeven. Het zal onze dwaalzieke gedachten een halt toeroepen en ons vol eerbied brengen tot aanbidding en lof.

MEDITATIE OVER

... 3:16

Hugo Bouter

Bijna iedere Bijbellezer kent wel Johannes 3:16. Daar lezen we het volgende: *'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft'*. Dat is een sleutelvers als het gaat om de prediking van het evangelie. De kern van de blijde boodschap wordt hierin tot uitdrukking gebracht.

Hetzelfde geldt eigenlijk voor 1 Timotheüs 3:16, waar we lezen over de grote verborgenheid van de godsvrucht, d.i. het dienen van de levende God. Het grote geheim hiervan is namelijk de Persoon van Christus, die God geopenbaard in het vlees is. De Heilige Geest heeft Zijn zegel op Hem gedrukt, de engelen waren getuige van Zijn geboorte, Zijn heilige leven op aarde en Zijn opstanding uit de doden. Christus is bij Zijn hemelvaart opgenomen in heerlijkheid en Hij wordt nu gepredikt onder de volken, en geloofd in de wereld.

KORTE INLEIDING TOT DE MESSIAANSE PSALMEN

Hugo Bouter

Gods Woord is een onuitputbare bron, en de psalmen vormen een goudmijn doordat het hele spectrum van menselijke gevoelens en ervaringen erin ter sprake komt. De hoogten en diepten van het menselijk bestaan worden hier op een geestelijke, gelovige wijze tot uitdrukking gebracht. In die zin houden de psalmen ons telkens weer een spiegel voor, en kunnen wij van harte instemmen met de lofzangen van Asaf, David, Etan, Heman, Mozes, de Korachieten en andere geïnspireerde dichters aan wie wij deze liederen te danken hebben.

Nu kan dit echter ook aanleiding tot misverstand geven, als men het onderscheid tussen het Oude en Nieuwe Testament, tussen de bedeling van de wet en die van de

Maar in 2 Timotheüs 3:16 gaat het om de laatste dagen en de zware tijden die zijn aangebroken. Wat is dan het richtsnoer voor onze handel en wandel? Het is het blijvende en onveranderlijke Woord van God. Dit is een sleutelvers voor de eindtijd: *'Alle Schrift is door God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust'*. De toegewijde christen heeft ook in deze donkere tijd een richtsnoer en een baken, een houvast en een licht op zijn pad, namelijk het betrouwbare Woord van God.

Dit brengt ons bij Maleachi 3:16. Het thema is hier ook de trouw aan Gods Woord te midden van de ontrouw in de eindtijd, die door de profeet Maleachi uitvoerig wordt beschreven. Er was ontrouw onder de offeraars, onder onwaardige priesters, ontrouw in het huwelijk, onderdrukking en onrecht in de samenleving. Gelukkig werd er een gedenboek voor Gods aangezicht geschreven, ten goede van hen die de Heere vreesden en Zijn naam in ere hielden (Mal. 3:16). God wilde hen en alle getrouwen sparen op de grote dag van Christus' komst, waarop het oordeel door Hem volkomen rechtvaardig zal worden uitgevoerd.

God denkt aan al de Zijnen, ook in de moeilijke omstandigheden van de eindtijd. Het laatste boek van het Oude Testament eindigt met Christus' verschijning als de Zon van de gerechtigheid (Mal. 4:2), het laatste boek van het Nieuwe Testament eindigt met Zijn komst als de blinkende Morgenster voor de bruidsgemeente die verlangend naar Hem uitzielt. 'En de Geest en de bruid zeggen: Kom!' (Openb. 22:16-17). In 2 Petrus 1:12-21 vinden we beide aspecten van de wederkomst van Christus in hetzelfde Bijbelhoofdstuk.

genade uit het oog verliest (vgl. Rom. 6:14). De ervaringen van de psalmdichters weerspiegelen niet de rijkdom aan nieuwtestamentische zegeningen, zoals bijv. het kinschap en het zoonschap van de christen, de kennis van de Vadernaam, de verzegeling met de Heilige Geest en de blijvende inwoning van de Geest (vgl. Ps. 51:13), alsmede onze positie in Christus in de hemelse gewesten. Het verschil in bedeling komt het duidelijkst naar voren in de zgn. wraakpsalmen, die pas weer volledig toepasbaar zullen zijn na de opname van de gemeente, zoals blijkt uit de bede van de zielen onder het altaar in Openbaring 6:9-11. De geest van genade en vergeving, van voorbede en zelfs *liefde* voor vijanden is echter karakteristiek voor de genadetijd waarin wij nu leven (Matt. 5:38-48; Rom. 12:14, 17-21; 1 Petr. 2:19-23; 3:9).

Een bijzonder aspect van de psalmen moet hier nog genoemd worden, nl. het Messiaanse karakter ervan. De psalmdichters hebben evenals de profeten getuigd van het lijden van Christus en van de heerlijkheden daarna (1 Petr. 1:11). Toen de opgestane Heer aan Zijn discipelen verscheen, opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden. En Hij onderwees hun de dingen die over Hem geschreven stonden 'in de wet van Mozes en in de profeten en psalmen' (Luk. 24:44-48). Het overzicht van Messiaanse psalmen dat hieronder volgt, geeft een globale indruk van de passages die toen mogelijk aan de orde zijn geweest. Het gaat om voorzeggingen aangaande het lijden en sterven

van Christus, maar ook ten aanzien van Zijn opstanding en verheerlijking aan Gods rechterhand in de hemel, Zijn wederkomst in macht en majesteit, Zijn glorieuze regering in het komende Vrederijk etc. Dat laatste is de heerlijke toekomst, waarnaar ook wij als leden van de gemeente van Christus mogen uitzien, omdat wij als hemelse heiligen

eveneens met Christus zullen regeren. Laat de overdenking van deze dingen ertoe bijdragen dat onze Heer Jezus Christus ook als de Messiaanse Koning groter en heerlijker voor ons zal worden.

<i>Overzicht van Messiaanse Psalmen</i>		
Onderwerp	Psalms	N.T. verwijzingen
Verworpen door de volken	2:1-2	Hand. 4:25-28
Zoonschap op aarde	2:7	Hebr. 1:5
Heerschappij over de volken	2:8-9; 22:29; 72	Openb. 19:11v.; 20:4
Palmzondag	8:3	Matt. 21:16
Opstanding	16:10-11	Hand. 2:25-28
Godverlatenheid	22:2	Matt. 27:46; Mark. 15:34
Reine mensheid	22:10-11	Luk. 1:35; 2:40, 52
Gekweld door dorst	22:16; 69:22	Matt. 27:48; Joh. 19:28-29
Handen en voeten doorboord	22:17	Joh. 19:37
Kleding verdeeld	22:19	Matt. 27:35; Joh. 19:24
De Goede Herder	23	Joh. 10; 18:9
Hemelvaart	24:7-8; 68:19; 110:1	Hand. 2:34-35; Ef. 4:8
Zijn geest in Gods hand	31:6	Luk. 23:46
Geen been gebroken	34:21	Joh. 19:36
Het volmaakte Offer	40:7-9	Hebr. 10:5-7
Verraden door Judas	41:10; 69:26; 109:8	Joh. 13:18; Hand. 1:20
Godheid van Christus	45:7-8; 102:26-28	Hebr. 1:8-12
Tempelreiniging	69:10	Joh. 2:17
Eeuwig koningschap	72:17; 89:37-38	Openb. 11:15; 21:1-8
Koninklijke geboorte	89:4-5	Matt. 1
Bewaard in verzoeking	91:11-12	Matt. 4:6; Luk. 4:10-11
Eeuwig priesterschap	110:4	Hebr. 5:6; 6:20; 7:17, 21
Wederkomst	110:5-7	Matt. 22:44; Openb. 14:14
Hoeksteen	118:22	Hand. 4:11-12; 1 Petr. 2:7
Gegeseld door Pilatus	129:3	Matt. 27:26

BESTUDEER DE SCHRIFTEN

Vragen

1. Wie was de eerste man in de Bijbel van wie wordt vermeld dat hij een droom had?
2. Welke profeet ging in ballingschap naar Egypte met het volk waartegen hij juist had gezegd niet daarheen te gaan?
3. Wie was de overste van de synagoge te Korinthe?

Antwoorden

1. Abimelek (Gen. 20:3)
2. Jeremia (Jer. 43:1-7)
3. Crispus (Hand. 18:8)

ADVERTENTIE

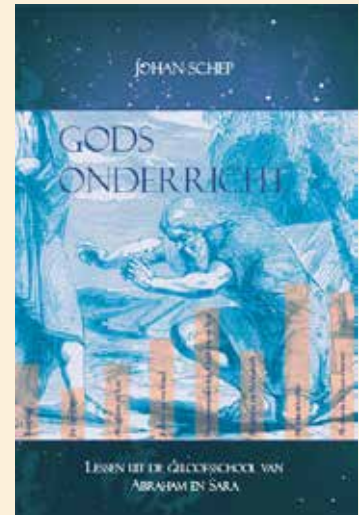
Gods onderricht

Lessen uit de geloofsschool van Abraham en Sara

Het is een groot avontuur om dit bejaarde echtpaar van 75 en 65 jaar te volgen in de Bijbel, die soms ook wordt genoemd 'Gods mensenboek'. Zonder kinderen kwamen zij tot de keuze om in de geloofsschool van de Heere te gaan wandelen.

Bij de roeping van Abraham had de Heere God beloofd dat Hij zijn naam groot zou maken. De naam Abraham wordt ongeveer 300 keer genoemd in de Bijbel. Wij zijn dankbaar en bemoedigd dat de geloofsschool van Abraham en Sara is genoteerd. Het is nu onze beurt om diezelfde God alle eer te geven.

ISBN/EAN 978-94-91797-66-8; Aantal blz. 76; Prijs 4,60 Euro

DE BETEKENIS VAN HET BLOED

Kevin Quartell

1. Veilig voor het oordeel door het bloed van het Paaslam (Ex. 12:13; 1 Kor. 5:7-8; 1 Petr. 1:18-19).
2. De voorwaarde om eeuwig leven te ontvangen en dit te onderhouden: Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven (Joh. 6:51-58).
3. De reinigende resultaten van de kruisdood: (...) en terstond kwam er bloed en water uit (Joh. 19:34-35; 1 Joh. 5:6, 8).
4. De losprijs voor de gemeente: God heeft Zich de gemeente verworven door het bloed van Zijn eigen Zoon (Hand. 20:28).
5. De eerste grond van de rechtvaardiging: Gerechtvaardigd door Zijn bloed (Rom. 3:25-26; 4:24-25; 5:9).
6. De blijvende herinnering aan de waarde van het bloed: De drinkbeker der lofzegging waarvoor wij loven, is die niet de gemeenschap van het bloed van Christus? (1 Kor. 10:16).
7. De nieuwe grondslag voor de relatie tussen God en Zijn volk: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed; doe dit, zo dikwijls u die drinkt, tot Mijn gedachtenis (1 Kor. 11:25).
8. De zegen van de verlossing en de vergeving van de zonden: Aangenaam gemaakt in de Geliefde, in Wie wij de verlossing hebben door Zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom van Zijn genade (Ef. 1:6-7).
9. Dichtbij God gebracht door het bloed van Christus: Maar nu, in Christus Jezus, bent u die vroeger veraf was, nabij gekomen door het bloed van Christus (Ef. 2:13).
10. Vrede en verzoening door het bloed: Want het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van Zijn kruis (Kol. 1:19-20).
11. Het bloed geeft toegang in het hemelse heiligdom: Maar in de tweede alleen de hogepriester, eenmaal in het jaar, niet zonder bloed (...). Maar Christus, gekomen als Hogepriester van de komende goederen, (...) ook niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom, na een eeuwige verlossing verworven te hebben (Hebr. 9:7, 11-12).
12. Het bloed van Christus reinigt het geweten: Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf vlekkeloos aan God heeft geofferd, ons geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen (Hebr. 9:14).
13. Het bloed geeft ons vrije toegang tot God: Daar wij dus, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg die Hij ons heeft ingewijd door het voorhangsel heen, dat is Zijn vlees, en wij een grote Priester over het huis van God hebben, laten wij naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, de harten door besprenkeling gezuiverd van het kwaad geweten en het lichaam gewassen met rein water (Hebr. 10:19-22).
14. Verlost door kostbaar bloed: Daar u weet dat u niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost bent van uw onvruchtbare, door de vaders overgeleverde wandel, maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, het bloed van Christus (1 Petr. 1:18-19).
15. Zijn bloed heeft ons tot koningen en priesters gemaakt: Hem Die ons liefheeft en ons van onze zonden heeft verlost door Zijn bloed, en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk, tot priesters voor Zijn God en Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheid! Amen (Openb. 1:5-6).

HEBZUCHT IN DIVERSE VORMEN

Gerard Kramer

Hebzucht is een woord dat iedereen kent. We zien dat als een slechte eigenschap, waar vooral ongelovigen last van hebben. We nemen soms via de media kennis van vormen van hebzucht die mensen tot crimineel gedrag brengen. Huwelijken en gezinnen kunnen erdoor kapot gaan, en op zakelijk gebied kan het leiden tot wangedrag dat een bezoek van de FIOD noodzakelijk maakt. De rechter kan eraan te pas komen, met celstraf tot gevolg. Hoofdschuddend nemen we kennis van dit alles, en beschouwen het als iets dat ver van ons af staat. Is dat terecht? We zullen zien dat het helaas dichterbij kan zijn dan we denken.

Wat is een hebzuchtige?

Het Griekse woord voor een hebzuchtige is een *pleonektès*, lett. een 'meer-hebber'. Dat is althans wat zo iemand graag wil: meer hebben dan een ander. Zulke mensen zijn er in de wereld, maar daar niet alleen. Wist u dat het onder de gelovigen kan voorkomen dat iemand misschien wel een broeder genoemd wordt, maar in feite een hebzuchtige is? Dat hij dus zozeer aan zijn zonde vastzit dat hij hiernaar zelfs genoemd wordt? En dat met zo iemand geen sociaal contact is toegestaan, ja, dat hij zelfs als een boze uit het midden van de gelovigen moet worden weggedaan? Leest u Paulus' woorden maar na in 1 Korinthiërs 5:9-13. Ik moet bekennen dat ik nog nooit heb meegemaakt dat iemand is uitgesloten wegens hebzucht, wel wegens hieruit voortkomend financieel wangedrag. Maar dan is het eigenlijk al te laat. Zouden we misschien blind zijn geworden voor het begrip *hebzucht*? Hebben we er zelf af en toe last van? Vinden we hebzucht wat minder erg dan zonden op seksueel gebied?

Paulus schrijft de Korinthiërs ook dat hebzuchtigen – en nog een hele reeks andere zondaren – het koninkrijk van God niet zullen beërven (zie ook Ef. 5:5). Gelukkig zegt hij erbij dat sommige Korinthiërs dit *waren geweest*, maar nu afgewassen, geheiligd en gerechtvaardigd zijn door de naam van de Heer Jezus en door de Geest van onze God (1 Kor. 6:10-11). Hebzucht ben je dus niet zomaar kwijt. Maar het kan wel! En we moeten waakzaam blijven.

Op welke terreinen kan er sprake zijn van hebzucht?

Van het Gr. woord voor 'hebzuchtige' is een werkwoord afgeleid, dat *pleonekteoo* luidt. Je zou verwachten dat dit dan 'hebzuchtig zijn' betekent. Het is iets complexer, zoals we zullen zien. In 2 Korinthiërs 2:11 staat: 'opdat de satan op ons geen voordeel zal behalen'. Dat woord 'voordeel behalen' in negatieve zin, daar gaat het om. In 2 Korinthiërs 7:2 schrijft Paulus: 'wij hebben ... van niemand ons voordeel gezocht'. In 2 Korinthiërs 12:17-18 schrijft hij dat hijzelf en Titus niet hun voordeel van de Korinthiërs hebben gezocht. Opnieuw hetzelfde woord.

Het lijkt dus vooral te gaan om het gericht zijn op financieel voordeel; de satan zelf kan nog verder gaan en ons op veel meer terreinen inpalmen dan alleen op het financiële vlak. In 1 Thessalonicenzen 4:6 zien we dat. Daar schrijft Paulus: '... dat men zijn broeder (!) geen onrecht aandoet en hem *bedriegt* in die zaak'. Het gaat om dat woord 'bedriegen': in dit geval heeft iemand niet genoeg aan zijn eigen vrouw en wil hij met de vrouw van zijn broeder overspel plegen. Een wel heel trieste vorm van hebzucht! Wij mensen zijn helaas nergens te goed voor.

Het woord hebzucht

Ten slotte mag u zelf een kleine woordstudie verrichten met het zelfstandig naamwoord 'hebzucht'. Het Griekse woord is *pleonexia*, lett. 'meer-hebberij'. Het komt voor in Markus 7:22; Lukas 12:15; Romeinen 1:29; 2 Korinthiërs 9:5 ('afgedwongen gave'); Efeziërs 4:19 ('gretig', d.i. 'in hebzucht'); 5:3; Kolossenzen 3:5; 1 Thessalonicenzen 2:5; 2 Petrus 2:3, 14. Sla deze plaatsen maar eens op, en u zult zien dat het niet uitsluitend gaat om de neiging meer geld en goederen te hebben!

HET BOEK JESAJA

DEEL 27 - DE HEILIGE VAN ISRAËL

Ger de Koning

Jesaja 62 - Het herstelde Jeruzalem

Verzen 1-2. De profeet, als type van de Messias en het gelovig overblijfsel, zal niet zwijgen en niet stil zijn, totdat 'haar gerechtigheid' en 'haar heil' voor Sion zullen opgaan 'als een lichtglans' en 'als een brandende fakkel'. Hij kan niet stil zijn zolang Sion nog verdrukt wordt, maar doet voorbede voor Jeruzalem, want dat is de plaats die God heeft uitgekozen om daar Zijn Naam te doen wonen.

De nieuwe naam van Israël luidt: 'DE HEERE ONZE GERECHTIGHEID' (Jer. 33:16). Dat is ook de Naam van God Zelf in het Vrederijk (Jer. 23:6). De HEERE en Israël hebben dezelfde naam! Dat komt doordat Jeruzalem straks als de aardse bruid van Christus met Hem verenigd zal zijn. Dan mag Israël als Gods verlost volk ook Zijn Naam dragen.

Vers 3. De stad is 'een sierlijke kroon' en 'een koninklijke tulband'. De 'kroon' wordt gedragen door een koning. De 'tulband' is wat de hogepriester draagt (Ex. 28:4, 39; Zach. 3:5). De kroon en de tulband zijn kroonjuwelen in Gods hand. Daarmee wil de Schrift zeggen dat in Zijn hand het volk Israël de kenmerken zal vertonen van koning (kroon) en priester (tulband), net als de Heer Jezus Zelf, Die als de ware Melchizedek zowel Koning als Priester zal zijn.

Verzen 4-5. In de toekomst krijgt Jeruzalem namen die uiting geven aan de liefde van het hart van de HEERE voor haar. Ze wordt genoemd 'Mijn welgevalen is in haar'. De HEERE noemt het land 'getrouwde'. Als zij zich heeft bekeerd, zal Hij de huwelijksband, die Hij nooit verbroken heeft, weer openlijk erkennen (vgl. Hos. 2:18-19).

Verzen 6-7. De wachters die de HEERE op de muren van Jeruzalem heeft aangesteld, roepen dag en nacht tot Hem met het oog op de treurige toestand waarin Jeruzalem verkeert. Zij doen dat totdat Zijn voornemens met betrekking tot Zijn aardse volk zijn vervuld. Het antwoord komt in de volgende verzen.

Die speciale voorbede zou onze voortdurende bezigheid moeten zijn met het oog op onze situatie als gelovigen, die ook in een eindtijd leven te midden van de puinhopen van het christelijk getuigenis (1 Petr. 4:7). Net zoals zij Hem geen rust gunnen, moeten wij Hem ook geen rust gunnen, maar voortdurend bij Hem aandringen in de gebeden voor Zijn volk (vgl. Luk. 11:5-10; 18:1-8).

Verzen 8-9. Hier horen we het antwoord op de gebeden. De HEERE verklaart met een eed dat de heidense machten nooit meer het land zullen plunderen. Zijn volk zal zelf genieten van de oogst. Zij zullen met vreugde opgaan naar het huis van de HEERE met harten die overstelpt zijn van dankbaarheid.

Vers 10. Om in Gods huis te komen en de Messias te zien, zal Zijn volk door de poorten van Jeruzalem binnengaan. De weg daarheen moet worden bereid, dat wil zeggen dat deze van hindernissen moet worden vrijgemaakt (vgl. Jes. 40:3; 57:14). Dit geldt ook voor ons. Alles wat een struikelblok vormt, alles wat het genot van een vrije en voortdurende toegang tot de troon van de genade hindert, alles wat onze gemeenschap met God in de weg staat, moet worden weggedaan. Vaak is er veel rommel die moet worden opgeruimd, zoals wereldse verbindingen en vleselijke verlangens.

Verzen 11-12. Deze verzen beschrijven de vervulling van de beloften voor Israël. De stad die door niemand is gezocht, maar is veracht, zal straks worden genoemd: 'Gezochte, Stad die niet verlaten is'. De stad zal vol mensen zijn en de straten zullen gevuld zijn met vrolijk spelende jongens en meisjes (Zach. 8:4-5).

Jesaja 63-64 - De dag van de wraak

Verzen 1-6. In de vorige hoofdstukken hebben we de komst van Christus gezien om Zijn volk van hun vijanden te bevrijden. In dit hoofdstuk stelt het overblijfsel, met verbazing over Zijn kracht en heerlijkheid, de vraag Wie de grote Bevrijder is. Als antwoord op die vraag zegt de HEERE: 'Ik ben het, Die spreek in gerechtigheid, Die machtig ben om te verlossen.'

Het blijkt dat Hij alleen is in Zijn grote liefde voor Zijn volk. Tot Zijn ontzetting moet Hij constateren dat er niemand is die Zijn volk ondersteunt. Daarom zal Hij alleen de zaak van Zijn volk behartigen en het voor hen opnemen. Als een eenzame, maar oppermachtige Strijder, tegen Wie alle verzet volkomen zinloos is, stort Hij Zijn toorn uit over Zijn vijanden en die van Zijn volk.

Gebed om genade

Verzen 7-9. Hier begint een gedeelte dat doorloopt tot het eind van Jesaja 64. Het is het gebed van een terneergedrukt volk, dat zich in ellende bevindt. Ze zijn zich bewust dat de oorzaak van hun ellende hun opstandigheid tegenover de HEERE is. Ondanks dat beroepen ze zich op de onveranderlijke trouw van Gods liefde. Het is een gebed in verbinding met de goedheid van de HEERE, die Hij in de verlossing heeft getoond. Daarom begint het gedeelte met een lofprijzing. Deze taal past ook ons vanwege de hemelse en geestelijke bevrijdingen en zegeningen die ons verleend zijn, naast alle aardse ontfermingen die ons deel zijn.

Er staat dat het gelovig overblijfsel bestaat uit 'kinderen

[die] niet zullen liegen'. Liegen betekent hier ontrouw zijn aan het verbond met de HEERE. Zij zijn trouw geweest, in tegenstelling tot de velen die zich afvallig aan de antichrist hebben gehecht. Vanwege hun trouw is Hij hun Verlosser geworden. De wijze waarop Hij met Zijn bevrijdende macht te werk is gegaan, wordt zo beschreven: 'De Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost. Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen bevrijd.' Daarna 'hief Hij hen op en droeg hen' (vgl. Deut. 32:10-12). Zo kennen wij Hem ook. Hij heeft ons verlost van onze zonden en daarna heeft Hij ons verzorgd, wat Hij tot op vandaag doet en waarmee Hij doorgaat tot we bij Hem zijn.

Verzen 10-14. Hier lezen we de reactie van het volk als geheel op Gods goedheid. Daarom moet God Zijn houding tegenover hen veranderen. Toch is Hij steeds met Zijn Heilige Geest in hun midden ten goede voor hen werkzaam geweest. Daaraan herinnert Jesaja het volk.

Verzen 15-19. Als Gods volk in benauwdheid is vanwege hun afdwalingen, gaan Gods handelingen in tucht niet ten koste van Zijn medelijden. Op dat medelijden doet Jesaja in de

voorbode voor het volk een beroep, wanneer hij de HEERE herinnert aan de verhouding die Hij met Zijn volk heeft.

Verzen 1-5. Jesaja 64 vervolgt het gebed van de profeet. Hij roept tot God dat Hij Zijn kracht manifesteert tegenover Zijn vijanden, zodat de heidense machten zullen beven in Zijn tegenwoordigheid.

Verzen 6-7. Hier belijdt het overblijfsel dat ze onrein zijn geworden. Ze erkennen dat wat zij voor zichzelf eerst als rechtvaardige daden hebben aangezien, hun orthodoxie, voor de HEERE slechts een bezoedeld kleed is.

Verzen 8-12. Na de belijdenis in de vorige verzen herinnert de profeet aan de onverbreekelijke verbinding die de HEERE tussen Zichzelf en Zijn volk tot stand heeft gebracht. Het overblijfsel herinnert de HEERE op aandoenlijke wijze eraan dat het toch gaat om Zijn volk, Zijn land, Zijn Naam. In vers 12 horen we het slotpleidooi van de profeet bij God voor de bevrijding en het herstel van Zijn volk. Het antwoord daarop komt in de volgende en tevens laatste twee hoofdstukken van dit boek.

GESLOTEN EN GEOPENDE DEUREN

Peter Cuijpers

In de Bijbel is sprake van gesloten en van geopende deuren. In dit artikel staan we stil bij een aantal plaatsen in het Nieuwe Testament die spreken over gesloten en over open deuren. Wanneer is het voor een gelovige of voor een gemeente goed om de deur gesloten te houden, of om open te doen?

Gesloten deuren in de privésfeer

'Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in uw huis en begroet hem niet. Want iemand wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken' (2 Joh.: 10).

De tweede brief van Johannes is gericht aan een vrouw met haar kinderen. Johannes noemt haar 'de uitverkoren vrouwe'. Zij is dus een uitverkoren zuster in de Heer. Johannes ziet zich genoodzaakt om haar te schrijven, en wel ter wille van de waarheid.

U vraagt zich misschien af waarom deze persoonlijke en pastorale korte brief in de Bijbel is opgenomen? Omdat Gods Geest het goed heeft gedacht om ons door middel hiervan te waarschuwen. We kunnen namelijk niet iedereen gastvrij in ons huis ontvangen. Voor iemand die een dwaalleer verkondigt moet de deur gesloten blijven.

In de tweede brief van Johannes gaat het om zo'n dwaalleer. Daar is sprake van iemand die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen. Dus iemand die leert dat Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, niet waarachtig Mens zou zijn geweest. Een voorbeeld van dit soort dwaalleraars zijn de Jehova-getuigen. Zij staan regelmatig voor onze deur met hun boodschap. Na een vriendelijke begroeting en een paar inleidende vragen beginnen ze over de toestand in de wereld. Maar al vrij snel schakelen zij over naar het goede

nieuws van het koninkrijk. De gelovigen, lees Jehova's getuigen, wacht een paradijselijke toestand op aarde. En die is ook voor jou weggelegd, maar dan moet je wel hun boodschap omarmen en je aansluiten bij het uitverkoren gezelschap dat zich Jehova's getuigen noemt.

Om te onthouden: zij ontkennen de Drie-eenheid, de godheid van Christus, het offer van Christus aan het kruis wordt door hen gedegradeerd; zij ontkennen de lichamelijke opstanding van Christus enz. Daar hoor je ze in eerste instantie niet over praten. En voor wie niet goed thuis is in zijn Bijbel, adviseer ik de discussie met hen niet aan te gaan. Zij worden voortduren via een rollenspel getraind om mensen in hun leer te vangen. Ze komen vriendelijk over en ze doen er alles aan om bij u binnen te komen. En als dit niet lukt? Dan stoppen ze u gratis hun tijdschrift 'Ontwaakt' of 'De Wachtoren' in de hand. Niet lang daarna staan ze weer voor uw deur en proberen opnieuw bij u binnen te komen. Trap er niet in! Het zijn wolven in schaapskleren, die u regelrecht in de duisternis leiden.

In de derde brief van Johannes, gericht aan een broeder, Gajus, zien we het omgekeerde. Daar maakt Johannes duidelijk wie we wél gastvrij in ons huis behoren te ontvangen: *'Zij die voor Zijn Naam (de Naam van Jezus Christus) zijn uitgegaan'* (3 Joh. 7-8). De tweede brief toont dus voor wie we de deur gesloten moeten houden, en de derde brief voor wie we de deur moeten opendoen. En de toets in beide brieven is de waarheid. We toetsen iemand aan de waarheid, zoals die is opgeschreven in het Woord van God.

Gesloten deuren uit vrees

Sommige deuren bleven gesloten uit angst voor een virus, andere uit angst voor mensen. Jezus was gekruisigd en in een graf gelegd. Het was avond op die eerste dag van de week, toen Zijn discipelen bijeen waren. Van enkele vrouwen hadden zij bericht gekregen dat Hij uit de dood was opgestaan, maar deze woorden schenen hun als kletspraat en zij geloofden hen niet (Luk. 24:9-11). Uit vrees voor de Joden waren de deuren die avond gesloten (Joh. 20:19a). Hun Heer en Meester was weliswaar gekruisigd en begraven, maar van vervolging was nog geen sprake. Hun

angst was dan ook ongegrond, en berustte op ongelooft.

Gesloten deuren zijn voor de Heere Jezus geen enkele belemmering om binnen te komen: *'Jezus kwam binnen en Hij stond in hun midden en zei tegen hen: Vrede zij u'* (vs. 19b). Of het nu gaat om de angst voor een virus of de angst voor mensen, de boodschap die de opgestane Heer voor angstige discipelen heeft is deze: *'Vrede zij u!'* Geen enkel verwijt, maar woorden van genade. Neem dit mee in uw discussies over het wel of niet gesloten houden van uw kerkdeuren. Maar neem ook mee dat de deuren acht dagen later weliswaar opnieuw gesloten waren, *maar niet meer uit angst voor de Joden* (Joh. 20:26).

Geopende deuren

Na de hemelvaart van de Heere Jezus komen Zijn discipelen weer samen in de bovenzaal te Jeruzalem (Hand. 1:13-14). Van vrees is geen sprake meer. Zij hadden een ontmoeting gehad met de opgestane Heer, en dit bant alle vrees uit! Toen de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest was uitgestort, werden de deuren wagenwijd geopend. Vele wonderen en tekenen gebeurden door de apostelen in Jeruzalem, en er was *grote vrees* over allen (Hand. 2:43). Nu waren de rollen omgekeerd! Het waren nu niet de apostelen en de discipelen die vreesden, maar de Joden in Jeruzalem. En wat was de reden dat zij allemaal vreesden? Het Huis van God werd in die dagen nog gesierd door Zijn heiligheid (Hand. 5:1-11; Ps. 93:5), zodat niemand van de ongelovigen zich bij hen durfde te voegen (Hand. 5:13).

Geopende deuren, maar van laagdrempeligheid was er geen sprake. Iemand met onheuse bedoelingen bedacht zich wel twee keer voordat hij het Huis van God betrad. Het Huis van God, de gemeente van God, wordt helaas al lang niet meer gesierd door heiligheid. Toen Johannes, Paulus, Petrus en Judas hun brieven schreven, was het verval al in volle gang. De oorspronkelijke heiligheid van het Huis was toen al aan het afbrokkelen. En wie zijn ogen opent, ziet dat van de *'vreze des HEEREN'* in tal van kerken en gemeenten weinig of niets is overgebleven. Onder het mom van liefde en tolerantie is vandaag de dag zo'n beetje alles geoorloofd, ook al gaat het in tegen Gods heiligheid.

Gesloten deuren wegens vervolging

In Handelingen 12 zijn de discipelen weer bijeen. Petrus was gevangen genomen. Een goede reden om à la minute een bidstond te houden! De discipelen waren dan ook bijeengekomen in het huis van Maria, de moeder van Johannes, om te bidden. En dit gebeurde achter gesloten deuren (vs. 13-16). De situatie was veranderd: Stefanus was gestenigd, Jakobus was met het zwaard gedood, Petrus was gearresteerd, en de discipelen werden vervolgd.

Vervolging is een gegronde reden om achter gesloten kerkdeuren samen te komen. In landen als China of Noord-Korea zijn christenen wel gedwongen 'ondergronds' te gaan. De dreiging om gearresteerd te worden, hangt als een donkere wolk boven hun hoofd. Hoe graag zouden zij hun kerkdeuren openzetten, maar voor hun eigen veiligheid is dit veel te gevaarlijk. Wij prijzen ons gelukkig te wonen in een land waar dit nog wel kan. Maar hoelang nog? Er gaan steeds meer stemmen op om de vrijheid in te perken of af te nemen.

Gesloten kerkdeuren voor dwaalleraars

Als we onze privé-deuren gesloten moeten houden voor dwaalleraars, hoeveel te meer geldt dit dan voor de

kerkdeuren? De dwaalleraars waarvoor Johannes, Paulus, Petrus en Judas waarschuwen, zijn valse broeders die op slinkse wijze in de gemeente binnenkomen (zie Gal. 2:4). Wanneer de satan als een brullende leeuw op ons afkomt, zoals gebeurt in China of Noord-Korea, is hij gemakkelijk te herkennen. Maar als hij zich als een engel van het licht voordoet, wordt het een stuk moeilijker.

Vroeg of laat zal de onzinnigheid van deze mensen, deze dienaars van de satan, aan allen geheel duidelijk worden (zie 2 Tim. 3:8-9). En dan komt de grote en beslissende vraag: Hoe gaan wij hier als kerk of gemeente mee om? Houden we de kerkdeur voor hen open, of sluiten we de deur? Alweer zo'n vraagstuk waarover in tal van kerken en gemeenten wordt gediscussieerd. Maar moet hierover überhaupt gediscussieerd worden?

Trek het eens in de privé sfeer: Wat doet u als iemand zich op slinkse wijze in uw huis binnendringt om uw kostbare spullen te stelen? Laat u hem ongestoord zijn gang gaan, of zorgt u ervoor dat hij zo snel mogelijk buiten de deur wordt gezet? De vraag stellen is hem beantwoorden!

Gesloten kerkdeuren voor de Heere Jezus

'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij' (Openb. 3:20).

Als laatste staan we stil bij de gesloten deur van de gemeente te Laodicea. De Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping stond voor een gesloten kerkdeur! Maar zijn er voor de Heer wel gesloten deuren? We hebben toch overdacht dat een gesloten deur voor Hem geen enkele belemmering is om binnen te komen? Het is goed om een Schriftgedeelte altijd in zijn verband te lezen. Deuren die uit *angst* gesloten zijn, kunnen de Heer niet buitenhouden. Maar in deze gemeente was geen sprake van angst; het was de zelfingenomenheid, de lauwheid en de hoogmoed van deze gemeente, die de Heer buiten de deur hielden. Nadat Hij hen als geheel op hun toestand en verantwoording had gewezen (vs. 15-19), richtte Hij Zich vervolgens tot de individuele gelovige. Als iemand onder hen toch gemeenschap met Hem wilde hebben, dan hoefde hij de deur alleen maar te openen (vs. 20).

Iets om dieper op in te gaan. Wat bedoelt de Heer met 'Zijn stem horen'? De toepassing die vaak wordt gemaakt is deze: op het moment dat iemand het evangelie hoort en de deur van zijn hart opent, komt de Heer bij hem binnen. Geen bezwaar als men het zo toegepast, maar in de context gaat het om heel iets anders. De Heer richt Zich hier niet tot ongelovigen, maar tot christenen die op zondag samenkomen in een kerk of gemeente. 'Horen' wil hier zeggen dat hij (of zij) zich conformeert aan de woorden, die de Heer over deze gemeente heeft uitgesproken. Anders gezegd: hij is het eens met het oordeel van de Heer over de toestand van zijn gemeente en heeft zich hiervan bekeerd. Je zou ook kunnen zeggen: afgekeerd (vs. 19). Voor zo iemand geldt de belofte dat de Heer bij hem persoonlijk binnenkomt en gemeenschap met hem wil hebben. Het gezamenlijk nuttigen van een maaltijd betekent in de Bijbel dat men gemeenschap heeft met elkaar (zie 1 Kor. 10:14-22).

De laatste deur heeft ons als gemeente en individuele gelovigen veel te zeggen. Jezus, Die buiten staat en op de deur klopt, je moet er toch niet aan denken! Christen of niet-christen: Heb jij Zijn stem al gehoord en de deur van je hart voor Hem geopend?

